

[Malchau.]

stiske Repræsentant — men altsaa ogsaa Sagskandskaben i Forsvarskommissionen — bag det Forslag, som vi her behandler. Hvor gerne man end fra visse Sider vilde det, skal det derfor ikke lykkes at faa stukket nogen Kæp i Hjulet med Hensyn til dette Forslags Gennemførelse. Det har allerede været længe nok, inden vi er kommet saa vidt, og ganske vist vil der være Vanskeligheder forbundet med Fremskaffelse af Vaaben og anden Udrustning, men jo længere det varer, inden vi faar begyndt, desto længere varer det selv sagt ogsaa, inden vi faar et brugbart og til Formaalet svarende Hjemmeværn.

Naar den endelige Forsvarsordning ser Dagens Lys, vil det muligvis blive nødvendigt at foretage visse mindre Ændringer i Hjemmeværnsordningen, men dette vil forholdsvis let lade sig gøre, hvad ogsaa den højtærede Forsvarsminister har været inde paa. Ogsaa over for Omverdenen, ikke mindst de øvrige nordiske Lande, maa vi vise vor Værnevilje, og dette er i hvert Fald en medvirkende Aarsag til mit Partis Stilling til Oprettelse af et lovfæstet Hjemmeværn snarest muligt. Opbygningen af et saadant Værn tager selvfølgelig sin Tid. Derfor gælder det om at komme i Gang hellere i Dag end i Morgen.

Enkeltheder i Forslaget skal jeg ikke trætte med, de er tilstrækkelig kendt af de ærede Medlemmer af dette Ting, og Forslaget er i sin Helhed tiltraadt af mit Parti. Jeg tror, at Ordningen med delvis Værnepligt og delvis frivillig Deltagelse er den bedst mulige. Jeg hilser med Tilfredshed det bebudede Samarbejde med bl. a. de kvindelige Organisationer af forskellig Art. Ogsaa den foreslaaede Forbindelse med ikke-militære gennem en kommitteret, gennem Konsulenter og civile Raadgivere tror jeg vil styrke Hjemmeværnet og øge dets Handlekraft samt understrege dets nære Tilknytning til saavel de civile Myndigheder som Befolkningen i det hele taget.

Der er en Ting, jeg gerne vil have Lov at spørge den højtærede Forsvarsminister om, nemlig hvor man tænker sig at sætte Aldersgrænsen opad for frivillige i Hjemmeværnet. Jeg tror ikke, at dette nogen Steder er præciseret eller nævnt; jeg har i hvert Tilfælde fra forskellige Sider faaet Henvendelse herom.

Der er for mig ingen Tvivl om, at Hjemmeværnet vil kunne faa stor Betydning i en given Situation, jeg behøver blot at henvise til den Række Opgaver, der er nævnt for Hjemmeværnet baade nu af den højtærede Forsvarsminister og i Folketingsudvalgets Betænkning. Ikke mindre vigtigt finder jeg

det, at man søger at drage saa store Kredse af Befolkningen som muligt med ind i selve Forsvaret, selv om dette, hvad Hjemmeværnet angaar, nærmest er et lokalt betonet Forsvar; alligevel er det af en saadan Karakter, at det i Situationer kan faa afgørende Betydning. Derfor lægger jeg ogsaa den største Vægt paa Bestemmelsen i Forslagets § 10 om Antagelse af frivillige i Hjemmeværnet, selv om jeg er klar over, at man ikke helt kan basere Ordningen paa frivillig Tilslutning.

Der ligger en dyb Alvor bag dette Forslag. Jeg skal kun minde om den norske Odelstingspræsidents Udtalelser for nylig om, at Danmark er det af de tre skandinaviske Lande, der ligger mest udsat. Forudsætningen for vort Medlemsskab i De Forenede Nationer er ogsaa et Forsvarsberedskab, der viser vor Vilje til at hævde vor Selvstændighed og at kæmpe for vor Frihed, men vi haaber tillige inderligt, at dette Beredskab netop vil tjene til at sikre det, som vi alle ønsker, nemlig Freden.

Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne rette en Tak til Regeringen for Fremsettelsen af dette Forslag, og jeg tilsiger mit Partis ubetingede Støtte til en hurtig Gennemførelse af det.

P. N. Petersen (Røje): Da det foreliggende Lovforslag var til Behandling i det andet høje Ting, fremhævede den tidligere højtærede Forsvarsminister Hr. Ole Bjørn Kraft, at Forelæggelsen af dette Lovforslag var en historisk Begivenhed, at et gammelt Stridsspørgsmaal nu var ved at finde sin Løsning, og at det betød Afslutningen af en Periode i dansk Forsvarspolitikks Historie.

Det er menneskeligt forstaaeligt, at den tidligere højtærede Forsvarsminister Hr. Ole Bjørn Kraft føler Trang til at give Udtryk for en vis partipolitisk Triumf i Forbindelse med Militærspørgsmaalet, som jo er den Kæphest, Konservatismen her i Landet har redet siden Estrups og Bahnsons Dage; og kan der ikke findes en virkelig Begrundelse for en saadan Ridetur, gælder det om at konstruere en. Hertil har den tidligere Forsvarsminister altsaa fundet det foreliggende Hjemmeværnsforslag egnet. Jeg synes jo nok, at det ærede Medlem af det andet høje Ting, Hr. Ole Bjørn Kraft for en Gangs Skyld er meget beskeden, naar en Ordning som den her foreslaaede med en Eengangsudgift paa 50 Mill. Kr. og en aarlig Udgift paa 12 Mill. Kr. kan afstedkomme en saadan Lykkefølelse. Og det er jo slet ikke Smaating, den tidligere Forsvarsminister venter sig af Gennemførelsen af det